

Heri ligger efter min Formening en Anerkjendelse af, at det, som var foreslaaet dengang, fandt man ikke tilfredsstillende, ikke tilstrækkeligt. Lovforslaget af 1875 udtaler sig om det samme Anliggende, der, som bekendt, ikke var bragt i Forslag til Udførelse i den første Arbejdsperiode, saaledes: „Som alt berørt i de indledende Bemærkninger, vil det være nødvendigt at tilveiebringe en Befæstning af Kjøbenhavn mod Landsiden, der, uden ved sin Udstrækning og Antallet af Værker nødvendigt at binde den større Del af Felthæren, kan sikre Byen mod Ovrumping af en mindre Styrke og mod virksom Bestybdning med Feltstyks. Da Regjeringen ikke agter at foreslaa Udførelsen af denne Landbefæstning begyndt i de første Aar, har man dog hidtil ikke fattet endelig Beslutning om dens Art og Bestaffenhed og skal derfor her indskrænke sig til den Udtalelse, at Udgiften derved formentlig ikke bør overstige, hvad der i 1873 blev foreslaaet anvendt til Kjøbenhavns Befæstning mod Landsiden, nemlig omtrent 14 Millioner Kroner“. Dgsaa i dette Lovforslag, idet det slutter sig til Lovforslaget af 1872, ligger der en Vind om, hvorvidt det, man havde tænkt sig udført den Gang, vilde være fuldt tilstrækkeligt. Nu fremfatter den høje Regjering i nærværende Lovforslag Forslag om Anlæg af Befæstningsværker omkring Kjøbenhavn til en Sum af 23½ Million Kroner Anlægsudgift og 10½ Million Kroner til Bestybdning eller ialt 34 Millioner Kroner. Alene af disse Summer og af den lille Skitse, der følger med Lovforslaget, fremgaar det, at Regjeringen har her tænkt sig en langt stærkere Befæstning af Kjøbenhavn end den, der tidligere ansaaes for at være nødvendig og formaalstjenlig.

Jeg skal ikke komme ind paa nogen videre-gaaende Undersøgelse af dette Forslag; det vil ikke kunne gøres med nogen Nytte, før man af den høitærede Minister har faaet foreslagt nærmere detaljerede Planer og Oplysninger; men jeg skal dvæle et Øieblik ved de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, og de Udtalelser, vi hørte af den høitærede Krigsminister ved dets Fremfættelse. Det er ved disse Leiligheder udtalt, at den foreslaaede Befæstning af Kjøbenhavn mod Landsiden vil nødvendiggjøre en Udvidelse bl. A. af Artillerikorpsets og Ingeniørkorpsets Rammer. Jeg antager, at det med andre Ord vil sige: en Oprettelse af nye Artilleriasfdelinger og nye Ingeniørafdelinger. Det glæder mig, at den høitærede Minister saavel i Bemærkningerne som i sine Udtalelser har fremhævet dette Punkt, thi det er mig en Borgen for, at det har været Gjenstand for nøiagtig Overveielse hos den høitærede Minister, om de foreslaaede Befæstningsanlæg staa i det rette Forhold til Hærens numeriske Styrke og Organisation.

Jeg kommer nu til at omtale et mindre betydeligt Punkt i Lovforslaget. Det dreier sig om Anlægget af et Rystbatteri Syd for Helsingør. I 1872 antog man, at Kronborg var uden egentligt Værd som Fæstning, hvorimod man troede, at det kunde gjøre god Nytte som luffet Rystbatteri, og denne Anskuelse blev fastholdt i 1875, uagtet der, saavidt jeg erindrer, ikke blev stillet noget Forslag om at tage Monteringen af dette Batteri med i 1ste Periode. Naar den foreslaaede Anbringelse af et Rystbatteri Syd for Helsingør giver en virksommere og kraftigere Bestybdning af Farvandet, skal jeg ikke indvende Noget derimod, men dersom man har valgt Pladsen for Batteriet — det er antydet i Bemærkningerne — af Hensyn til Bevarelsen af det arkitektoniske Mindesmærke, Kronborg Slot, synes mig, det er et Hensyn, der ikke bør tages. Der er en høj Grad af Sandsynlighed for, at dersom Danmark atter kommer i Kamp, vil Meget synke i Grus, og saa kan efter min Mening det arkitektoniske Mindesmærke gaa samme Vei. Ved at bibeholde Kronborg som Rystbatteri vilde man ogsaa spare de 180—190,000 Kr., som ere beregnede til Sløfningen af Fæstningsværkerne, de gamle Bolde omkring Kronborg. Der er anført som Grund til dette Forlangende, at Kronborg i en Tjendens Hænder ikke vil blive uden Betydning, men naar det er værdiløst eller uden synderligt Værd i vore egne Hænder, kan jeg ikke se, at det kan vinde stort ved at komme i Tjendens. Men det er som sagt et Punkt af meget underordnet Bestaffenhed.

Afviigende fra tidligere Lovforslag bringer dette Lovforslag Forslag frem om Anlæg af et fast Befæstningsanlæg i Sjælland, og Motiverne ligesom den høitærede Ministers Udtalelser oplyse, at man ikke har kunnet finde noget andet hensigtsmæssigt Punkt i Sjælland til et saadant Anlæg end Helgenæs. Jeg forstaaer saa fuldstændig, at den høje Regjering er kommen til det Resultat at foreslaa et fast Befæstningsanlæg i Sjælland; det er et Offer, man bringer den offentlige Mening, det er et Offer, man bringer Anstuelserne i en stor Del af Landet, men det forekommer mig rigtignok nu som tidligere, at Anlægget er af meget tvivlsom Værdi. Jeg tror ikke, det har den store Betydning, man vil tillægge det, at der i Tilfælde af en Krig, i Tilfælde af Landets Besættelse af Tjenden, findes et Punkt i Sjælland, hvor den danske Fane endnu kan veie, og jeg tror heller ikke, at den Troppestyrke, som enten frivillig eller usfrivillig bliver ladet tilbage i Sjælland, vil høste anden eller større Nytte af Helgenæs end at kunne komme tilbage dertil — efter min Anskuelse desto værre strog i Begyndelsen af Krigen — uden at have stor Udsigt til at komme bort derfra. Der er i Motiverne udtalt,